

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ⁽¹⁾ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et lepingut ei saa ilma ebaõiglase tingimusest jätkata, kui leping on ülejäänud osas müüjale või teenuste osutajale ebamõistlikult koormav?
2. Kas juhul, kui müüjale või teenuste osutajale ebamõistlikult koormavat lepingut ei saa jätkata, on siseriiklikul kohtul õigus lepingu kehtima jäämise tagamiseks tarbijakaitse huvides kohaldada dispositiivset õigusnormi või peab ta lepingut täiendama müüja või teenuste osutaja jaoks vähegi vastuvõetava reegluga?
3. Kas ennetähtaegse lõpetamise tingimuse ebaõigluse tõttu kehtetuks tunnistamise korral on võimalik lepingut direktiivi 93/13 artikli 6 lõike 1 tähenduses ülejäänud osas jätkata?
4. Kas tarbija võib kohtus, mis asja menetleb, loobuda direktiiviga 93/13 tagatud kaitse korrast?
5. Kas direktiivi 93/13 tõhususe põhimõttega ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga⁽²⁾ on kooskõlas siseriiklik menetlusseadus, milles on seatud tarbija oluliste õiguste või eeliste tingimuseks, et tarbijale kohaldatakse eriti kiirendatud täitmismenetlust, ja mis ei tunnista neid õigusi või eeliseid teistes menetlustes?

⁽¹⁾ EÜT L 95, 1993, lk 29; ELT eriväljaanne 13/12, lk 248.

⁽²⁾ EÜT C 364, 2000, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Alicante, kaheksas koda (Hispaania)
15. veebruaril 2016 – The Irish Dairy Board Co-operative Limited versus Tindale & Stanton Ltd
España, S.L.**

(Kohtuasi C-93/16)

(2016/C 156/37)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Alicante, kaheksas koda (Alicante provintsi apellatsioonikohus, Hispaania)

Põhikohtuasja pooled

Apellant: The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Vastustaja: Tindale & Stanton Ltd España, S.L.

Eelotsuse küsimused

1. Kas kaubamärgimääruse⁽¹⁾ artikli 9 lõike 1 punkti b, mis nõuab selles käsitletataval juhtudel segiajamise tõenäosust selleks, et ühenduse kaubamärgi omanik saaks takistada kolmandal isikul kasutada kaubandustegevuse käigus ilma tema loata teatavat tähist, saab tõlgendada nii, et see võimaldab välistada segiajamise tõenäosuse, kui varasem ühenduse kaubamärk on selle omaniku poolse talumise tõttu eksisteerinud rahumeelselt ning aastate vältel kahes liidu liikmesriigis koos sarnaste siseriiklike kaubamärkidega, nii et segiajamise tõenäosuse puudumine neis kahes riigis on ekstrapoleeritav teistele liikmesriikidele või kogu liidule tulenevalt ühenduse kaubamärgi ühtsena kohtlemise kohustusest?
2. Kas eelmises küsimuses kirjeldatud olukorras on võimalik segiajamise tõenäosuse hindamisel arvesse võtta nende riikide, kus kaubamärgid koos eksisteerisid, geograafilisi, demograafilisi, majanduslikke ja muid tegureid, nii et segiajamise tõenäosuse puudumise kõnealustes riikides võib ekstrapoleerida kolmandale riigile või kogu liidule?

3. Seoses kaubamärgimääruse artikli 9 lõike 1 punktis c ette nähtud olukorraga: kas seda sätet tuleb tõlgendada nii, et kui varasem kaubamärk on eksisteerinud vaidlustatud tähisega koos teatava arvu aastate vältel liidu kahes liikmesriigis, ilma et varasema kaubamärgi omanik oleks sellele vastu vaieldnud, siis võib varasema kaubamärgi omaniku poolse hilisema tähise just neis kahes riigis kasutamise talumise ekstrapoleerida ühenduse kaubamärgi ühtsena kohtlemise kohustusest tulenevalt liidu ülejäänud territooriumile selle väljaselgitamisel, kas kolmandal isikul oli tungiv põhjus hilisema tähise kasutamiseks?

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona (Hispaania) 17. veebruaril 2016 – José María Pérez Retamero versus TNT Express Worldwide, S.L., Transportes Sapirod, S.L. ja Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Kohtuasi C-97/16)

(2016/C 156/38)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: José María Pérez Retamero

Kostja: TNT Express Worldwide, S.L., Transportes Sapirod, S.L. ja Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2002/15/EÜ ⁽¹⁾ artikli 3 punktis d sätestatud mõistet „ringi liikuv töötaja” tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm nagu töötajate põhimääruse artikli 1 lõike 3 punkt g, mis sätestab, et „ringi liikuvateks töötajateks” ei saa pidada „isikuid, kes osutavad veoteenust haldusloa alusel, mille omanikud nad on, [...] sõidukitega [...], mille omanikud või otsesed valdajad nad on [...]”?
2. Kas direktiivi artikli 3 punkti e teist lõiku („Käesolevas direktiivis kehtivad nendele kriteeriumidele mittevastavate sõidukijuhtide suhtes samad kohustused ja õigused kui need, mis on käesoleva direktiiviga ette nähtud ringi liikuvatele töötajatele”) tuleb tõlgendada nii, et kui mõni või üksainus kriteeriumidest, mille alusel saab isikut pidada „FIE-na tegutsevaks sõidukijuhiks”, ei ole täidetud, siis on tegemist „ringi liikuva töötajaga”?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/15/EÜ autovedude alase liikuva tegevusega hõivatud isikute tööaja korralduse kohta (EÜT L 80, lk 35; ELT eriväljaanne 05/04, lk 224).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Amsterdam (Madalmaad) 24. veebruaril 2016 – Openbaar Ministerie versus Paweł Dworzecki

(Kohtuasi C-108/16)

(2016/C 156/39)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Amsterdam (Amsterdami esimese astme kohus, Madalmaad)